

Zahájení:

Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné!
Brány spravedlnosti mi otevřete, vejdu jimi vzdávat chválu Hospodinu.
Toto je Hospodinova brána, skrze ni vcházejí spravedliví. (Žalm 118,1,19-20)

Píseň EZ 637 (doprovod [ZDE](#))

1. Díky Bohu vzdejme, Králi nebeskému, kterýž nás dobrotivě dochoval k jitru dnešnímu.
2. Budiž z toho chvála, čest, moc, síla, sláva,
všemohoucí Pane Bože věčný, od nás vzdávána.
3. Račiž i v tento den/ nám býti přítomen,/
ode všeho zlého nás chráni,/ nebs toho mocen.
4. Tak abychom byli/ k tvé cti, chvále živi,/
k prospěchu bližním a nám k spasení/ až do skonání.
5. Po smrti pak časné/ dejž království věčné,/
kdež bychom tebe hodně chválili/ na věky. Amen.

Modlitba:

Pane Ježíši Kriste,

připomínáme si dnes Tvůj příjezd do Jeruzaléma. A přemýšlíme, jaký příjezd to vlastně byl.
Slavný? Vítězný? K čemu nakonec vedl?

Také bychom si přáli, abys přišel mezi nás ve slávě, všichni Tě radostně vítali, abys proměnil tento svět, všechny lidi v něm, aby konečně skončilo všechno trápení a nemoci a zlo a nebezpečí.
Něco takového čekali asi i tenkrát.

Jenže tys přijel jinak. Na oslu, tvá cesta vedla k ponížení, k utrpení a ke smrti. Tvůj příběh ale ukazuje, že to neznamená zmar a konec a vítězství zlého.

Díky tobě máme naději i pro chvíle, kdy se bojíme co bude, kdy nás ohrožují nemoci a bolest a máme strach z utrpení. Díky tobě smíme vědět, že už v ničem z toho nejsme sami.

Odpusť, když lamentujeme nad tím, jak jsme na tom bídne, odpusť, když si neuvědomujeme, co všechno máme a od tebe dostáváme.

Ty ses pro nás obětoval, co víc bychom mohli chtít? Díky tobě smíme žít. Prosíme o víru, naději a lásku. Přijď a naplň nás svým Duchem.

A tvými slovy se spojujeme se všemi křesťany ve společné modlitbě:

*Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvěť se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. AMEN*

Píseň EZ 195 (doprovod [ZDE](#))

1. Všichni, kdo skládají v Pánu své doufání, pevni zůstávají stále bez přestání,
jako Sión stálý jest vždycky věky po všechny, věky po všechny.
2. Jako Jeruzalém / ze všech stran horami, / tak Pán lid svůj věrný / ohradí hradbami /
a jim udělí své pomoci /|: ve dne i v noci :|.
3. Neboť nezanechá / Pán svých milovníků, / by dlouho trpěli / zlost nešlechtníků, /
ale jejich žal a zemdlení /|: v sílu promění :|.

4. Těm, kdož jsou pravého / srdce, Pán spomáhá, / kdož jsou nepravého, / těch vždy zamítává; / věrný jeho lid v svém pokoji /: pevně vždy stojí :|.

Čtení: Matouš 21, 1-9:

¹ Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na Olivové hoře, poslal Ježíš dva učedníky
² a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně.

³ A kdyby vám někdo něco říkal, odpovězte: ‚Pán je potřebuje.‘ A ten člověk je hned pošle.“

⁴ To se stalo, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroka:

⁵ ‚Povězte dceři síónské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslici, na oslátku té, která je podrobena jhu.‘

⁶ Učedníci šli a učinili, co jim Ježíš přikázal.

⁷ Přivedli oslici i oslátko, položili na ně pláště a on se na ně posadil.

⁸ A mohutný zástup prostíral na cestu své pláště, jiní odsekávali ratolesti stromů a stlali je na cestu.

⁹ Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“

Čtení Matouš 27,11-26

¹¹ A Ježíš byl postaven před vladaře. Vladař mu položil otázku: „Ty jsi král Židů?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám to říkáš.“

¹² Na žaloby velekněží a starších nic neodpovídal.

¹³ Tu mu řekl Pilát: „Neslyšíš, co všechno proti tobě svědčí?“

¹⁴ On mu však neodpověděl ani na jedinou věc, takže se vladař velice divil.

¹⁵ O svátcích měl vladař ve zvyku propouštět zástupu jednoho vězně, kterého si přáli.

¹⁶ Tehdy tam měli pověstného vězně, jménem Barabáš.

¹⁷ Když se zástupy shromáždily, řekl jim tedy Pilát: „Koho vám mám propustit, Barabáše, nebo Ježíše, zvaného Mesiáš?“

¹⁸ Věděl totiž, že mu ho vydali ze zášti.

¹⁹ Když seděl na soudné stolici, poslala k němu jeho žena se vzkazem: „Nezačínej si nic s tím spravedlivým! Dnes mě kvůli němu pronásledovaly zlé sny.“

²⁰ Velekněží a starší však přiměli zástup, aby si vyžádali Barabáše, a Ježíše zahubili.

²¹ Vladař jim řekl: „Koho vám z těch dvou mám propustit?“ Oni volali: „Barabáše!“

²² Pilát jim řekl: „Co tedy mám učinit s Ježíšem, zvaným Mesiáš?“ Všichni volali: „Ukřižovat!“

²³ Namítl jim: „Čeho se vlastně dopustil?“ Ale oni ještě víc křičeli: „Ukřižovat!“

²⁴ Když Pilát viděl, že nic nepořídí, ale že pozdvižení je čím dál větší, omyl si ruce před očima zástupu a pravil: „Já nejsem vinen krví toho člověka; je to vaše věc.“

²⁵ A všechn lid mu odpověděl: „Krev jeho na nás a na naše děti!“

²⁶ Tu jim propustil Barabáše, Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.

V čem je moc a sláva?

Na Květnou neděli se připomíná Ježíšův slavný vjezd do Jeruzaléma. Ovšem v čem je vlastně jeho sláva?

Evangelium ho popisuje tak, že lidé Ježíšovi prostírali na zem své pláště, stlali mu ratolesti a zástupy volali „Hosana synu Davidovu!“ Přijíždí král. Tedy někteří by řekli král. Jiní řeknou buřič a rouhač. Přijíždí do Jeruzaléma. To jméno znamená „Město pokoje.“ Ježíš přináší pokoj. To je jeho poselství. I když mnozí pokoj nechtějí. A moc pokoje v Jeruzalémě tenkrát nakonec nebylo. Přijíždí na oslovi. To moc reprezentativní zvíře není. Běžná asociace s označením tohoto zvířete nic slavnostního nepředstavuje. Jaký vjezd to tedy vlastně je? Kdo je tu mocný a kdo je tu slavný?

Vybavuje se mi scéna z muzikálu Jesus Christ Superstar. Volání Hosana, volání Superstar. To k vjezdu do Jeruzaléma patří. Ale zároveň mi k tomu z ní jiná píseň, která spíš souvisí s druhým citovaným biblickým textem z Matoušova evangelia. Ježíš v té písni zpívá¹:

Nikdo z vás, Šimon, David, ani kněží / ani židé, ani Řím.

Ba ani co já vím, dvanáct mých nejbližších / jak se zdá vůbec netuší.

Co je moc a sláva / Jak jen tíží sláva / Co je to mít moc / Jak jen tíží moc

Představuji si „filmové“ propojení těch dvou scén: Ježíš před Pilátem. „Ty jsi král Židů?“ „Neslyšíš, co všechno proti tobě svědčí?“ Ježíš mlčí, neodpovídá, nic neříká, hledí na Piláta. A do Ježíšova mlčení zní ono „Hosana, Hey Sanna“ z úst zástupů. Pak najednou stříh a: „Ukřižuj, ukřižuj, ukřižuj ho.“ A nakonec se to prolne s Ježíšovým tichým: „Co je moc a sláva, jak jen tíží sláva, co je to mít moc, jak jen tíží moc.“ A představuji si, že to všechno dohromady zní Ježíšovi v uších už při cestě na oslovi do Jeruzaléma. A všechno to slavné a neslavné lidské volání se mísí dohromady.

Co máme volat? Kdy se máme ozvat?

Čtème ještě vyprávění o Ježíšovi před Pilátem. Kdo v něm má moc? Ten kdo rozhoduje? Pilát? Z vnějšího pohledu ano. On je ten, kdo Ježíše vydal, aby byl ukřižován. Že si myje ruce na tom nic nemění. Jemu to bylo dost pravděpodobně jedno. Měl ruce od krve nehledě na Ježíšovu popravu. Pilát od toho všeho chtěl mít zjevně pokoj (jak různých obsahů slovo pokoj může nabývat). V příběhu jsou také „všichni“, kteří křičeli: „Ukřižovat.“ Všichni znamená, že se nenašel nikdo, kdo by volal něco jiného? Nebo se neodvážil? Jak to evangelium myslí? No vlastně to tam taky píše, že velekněží a starší *příměli zástup*. Slepá poslušnost. V příběhu je ještě Pilátova žena: „Nezačíněj si nic s tím spravedlivým.“ Aha, spravedlnost. A vzkázala mu svou výzvu, když seděl na soudné stolici. Soudce by měl soudit podle toho, co je spravedlivé, ne? Nějak se nám to všechno mísí dohromady. Trochu se zamotává, kdo, co říká a říkat by měl.

Zkusme ještě jednou: Jedni navádějí druhé, aby volali ukřižuj. Ti se zjevně neptají proč. Pilát, ten na soudné stolici, se ptá a poslouchá. Poslouchá ty, kteří volají ukřižuj a zjevně asi neví proč. Tedy, neví, proč tak volají. Pilát ví, proč je poslouchá. Je to pohodlnější. Neposlouchá ženu, která, co můžeme posoudit, jediná se přimlouvá za spravedlivého (byť je za tím toliko strach ze zlých snů). A Ježíš mlčí. A možná jsou tam ještě další, kteří mlčí. Ti ovšem mlčí ze strachu. Poslechl by Pilát je, kdyby nemlčeli? Jistě, jeden by řekl, že je stejně jedno, kdo co volá, vládce si rozhodne stejně podle svého. Ale možná taky ne.

Z příběhu plyne, že není mlčení jako mlčení a není volání jako volání. A odtud tedy (věčná) otázka: kdy mám mlčet a kdy volat? Kdy mám mlčet, protože bych promlouváním působil nepokoj, zbytečně jitril bolest, upozorňoval na slabosti, vedl plané řeči? Kdy mám volat a křičet, protože někdo křiví spravedlnost, uzurpuje si moc, nevšímá si druhých, myslí jen na sebe? Není snadné to rozpoznat. Někdy je na místě mlčet. Jindy ne. Ostatně Ježíš taky nemlčel vždy. První, co udělal, když přišel do města pokoje bylo, že zpřevracel stoly směnárníků. Není mlčení jako mlčení ani volání jako volání.

Kriste, uč nás rozpoznat, kdy máme mlčet a kdy máme volat. Dej nám prosíme sílu a odvahu, abychom dovedli nemlčet s davem, ani nevolat s davem. Prosíme o moudrost a odhodlání hájit pravdu a spravedlnost. Amen.

Píseň EZ 673 (doprovod [ZDE](#))

1. Dej odvahu včas slyšet, co pro nás, Pane, máš, a přijmi dík, že s námi počítáš.
2. Dej odvahu žít, doufat, / když není vidět cíl, / a přijmi dík, / žes láskou ujistil.
3. Dej odvahu dnes sloužit, / ať den je nebo noc, / a přijmi dík, / že jdeš nám na pomoc.
4. Dej odvahu se ztížit / i mlčet před tebou / a přijmi dík / za všechnu přízeň svou.
5. Dej odvahu mít víru, / že jediný jsi Pán, / a přijmi dík, / že nevzdálil ses nám.

1 <https://www.karaokearty.cz/texty-pisni/muzikal-jesus-christ-superstar/simon-zelotes-376083>

Přímluvná modlitba

Milý Bože,

v modlitbě se k tobě obracíme a prosíme:

za všechny, kdo mají strach z toho, co se dnes děje ve světě.

Prosíme za ty, kteří se bojí nákazy,

prosíme za ty, kteří se bojí o své blízké,

prosíme za ty, kteří se bojí o budoucnost svou,

prosíme za ty, kteří se bojí o budoucnost země i světa vůbec.

Prosíme, pomoz nám, ať nás strach neparalyzuje,

ať v nás ani víc nevzbuzuje strach z druhých.

Uč nás vzájemnému porozumění a solidaritě.

Prosíme o sílu pro všechny, kdo trpí různými nemocemi,

prosíme o sílu pro všechny, kdo o nemocné pečují.

A prosíme o rozpoznání a odvahu být tam, kde nás potřebují.

Přijď, Duchu milosti.

Amen

Poslání Filipským 2, 5-11

⁵ Nechtě je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši:

⁶ Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl,

⁷ nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka

⁸ se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.

⁹ Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno,

¹⁰ aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí –

¹¹ a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.

Požehnání (Gaelské požehnání)

Bože, buď v mé hlavě a v mém chápání,

Bože, buď v mých očích a v mém hledění,

Bože, buď v mých ústech a v mém mluvení,

Bože, buď v mém srdci a v mém myšlení,

Bože, buď v mé smrti a mém loučení.

Amen.

Píseň EZ 623 (doprovod [ZDE](#))

1. Důvěřuj se v Pána, ó duše má, zvečera i zrána, on ti pomáhá.

On zná tvou strast, promění ji v slast; nový květ okrášlí tvou pozemskou vlast.

On v každé době, on v každý čas pomoci chce tobě, slyší tvůj hlas.

2. Důvěřuj se v Pána, ó duše má,/ zvečera i zrána, on ti pomáhá./

On z žalosti tvoří radosti,/ jím tvoje nabývá blaho stálosti./

Ó Bože věčný, jenž srdce znáš,/ přijmi dík srdečný ty, Otče náš!

I v tomto čase bez možnosti shromažďování chceme pamatovat na pravidelné nedělní i účelové sbírky. Chcete-li, můžete si dávat peníze stranou a až to bude možné, přispět do sborové pokladny. Chcete-li, můžete své příspěvky posílat na účet sboru (pro běžné sbírky uveďte specifický symbol 5). Sbírkou do pokladničky se aktuálně připojujeme k postní sbírce Diakonie ČCE (postnisbirka.diakonie.cz), určené na podporu komunitní školky v Bejrútu, kam chodí společně děti syrských uprchlíků a děti z chudých libanonských rodin (specifický symbol 7). Do konce května probíhá výběr darů Jeronýmovy jednoty (specifický symbol 2).